

hed for, at Rentabiliteten vil blive saa stor, at den Landmand, der bevarer sine Svin, kan vente at faa Dækning for de Tab, han havde i Begyndelsen af Krigen. Jeg tror ikke, det danske Landbrug er vel tjent med at være repræsenteret af en Mand, der udtaler sig saaledes paa nærværende Tidspunkt. Jeg tror heller ikke, der er mange, der ræsonnerer saaledes. Det er heldigvis ikke alle praktiske Landmænd, der har saa svært ved, som det ærede Medlem synes at have, at se bort fra de partipolitiske Hensyn. Men naar vi, som lever paa denne Side af Lille Bælt, udtaler os saaledes, som jeg har gjort, faar vi sædvanligvis fra det ærede Medlem fra Sæby en meget alvorlig Lektion om Forskellen mellem Jylland og Ølandene. Jeg erkender, at der er nogen Forskel, den er dog neppe saa stor, som man til Tider er tilbøjelig til at gøre den, men der er ogsaa Forskel i Tankegangen. Jeg er imidlertid Jyde selv, og jeg tillader mig at mene, at det ærede Medlem ikke maa kalde sig Enerepræsentant for alle Jyder, og jeg tvivler om, at alle Jyder vil billige de Betragtninger, det ærede Medlem fremsatte her i Gaar, tværtimod. Naar det viser sig, at vi nu har en god Rentabilitet paa Mælk og tør vente det paa Flæsk, synes det mig, at netop Jyderne er vel farne for Tiden, thi er der nogen i det danske Landbrug, der har den Side af Produktionen i Orden, er det netop Jyderne. Jeg har haft den Tilfredsstillelse i Dag at finde i Aarhus Amtstidende, et Organ, der ikke staar den nuværende Regering helt nær, et Organ, der søger efter Evne at dømme uden partipolitiske Hensyn i Spørgsmaal som nærværende, en Artikel af Landbrugslærer Christensen. Han er Lærer for en stor Del praktiske Landmænd og tillige selv praktisk Landmand, hans Ord vil altsaa have Betydning og hans Regnestykke ogsaa. Han opfører, at et Pund Smør i Øjeblikket produceres med 10 Øres højere Fortjeneste end forrige Aar ved denne Tid, han regner altsaa, at der omsat i Procent bliver en Merindtægt af 12—14 pCt., hvor jeg regner 8 à 10. Jeg tror nok, at mine Beregninger er rigtige, thi han regner kun med en Merudgift af 2 Øre pr. Pund Kraftfoder, og det passer neppe i Aar.

Der er et andet Forhold, jeg maa røre ved, og det er, at man maa vogte sig for at beskyldte Krigen og de af Regeringen foretagne forskellige Foranstaltninger for at være Kilden til det onde, som flyder af den beklagelig lille Høst i mange Egne

af Landet i Aar. Jeg udtaler dette, fordi det ærede Medlem fra Sæby i Gaar om Mælkeproduktionen erklærede, at ogsaa den var mangelfuld som Følge af, at vi havde faa Roer. Men det er en Følge af den daarlige Høst, at vi har faa Roer, og ikke en Følge af Krigsforanstaltningerne. Det er ikke alene visse Egne i Jylland, hvor det er smaat med Høsten, der er ogsaa Egne her paa Øerne, hvor dette er Tilfældet, og navnlig i Nordsjælland har der de fleste Steder været en meget daarlig Høst. Man maa imidlertid vogte sig vel for at forveksle, hvad der skyldes Krigen, og hvad der skyldes Høsten. Uagtet jeg saaledes er villig til at erkende, at flere Egne er smaat kørende i økonomisk Henseende, og at alle de Landbrug, der hviler paa den dyriske Produktion, og det gør praktisk taget 90 pCt. af de danske Landbrug, ikke har mere end Balance for Tiden, synes det mig urigtigt at klage over, at Landbruget lever i trange Tider, thi de Vanskeligheder, der opstaar ved, at vi har forøget vore Driftsudgifter, og at det, vi maa købe, er blevet dyrere, saa at vor Indtægt har ringere Købeevne end tidligere, gælder for alle Borgere i Samfundet, hvad enten de er Landbrugere, Arbejdere eller fastlønnede eller sidder som Konsumenter i andre Stillinger.

Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) fremsatte i Gaar nogle Udtalelser, som jeg ønsker at sige et Par Ord imod. Det ærede Medlem sagde, at der var meget trange Tider i Øjeblikket, men at det danske Landbrug var gunstigt stillet, og derover skulde vi glæde os. Men, føjede han til, ogsaa Landbruget vil komme til at gaa trange Tider i Møde. Den af det ærede Medlem fremsatte Hypotese om det fremtidige Forhold mellem England og dets Kolonier tvivler jeg om vil blive virkeliggjort i en nær Fremtid. Vort engelske Marked vil vi sandsynligvis faa Lov til at beholde, derimod formoder jeg, at vi i en nær Fremtid vil faa en Konkurrent fra anden Side. Jeg tillader mig at mene, at det tyske Rige efter Krigen vil blive nødt til i højere Grad end hidtil at lægge sig efter Fremstillingen af landbrugsindustrielle Produkter, og med Tyskernes Evne til at systematisere den Opgave, de kaster sig over, vil de temmelig sikkert i Løbet af et eller to Tiaar være saa vidt fremme, at vi bliver skudt ud af det tyske Marked, idet de vil være i Stand til at klare sig med deres egne Produkter. Derefter vil de møde paa det aabne Marked i Konkurrencen med